

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione tributaria provinciale di Taranto — fortolkning af artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108, s. 33), og af artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108, s. 21) — pålægelse af en afgift for myndighedsgodkendelse i tilfælde af en telefonabonnementskontrakt — afgift finder ikke anvendelse i tilfælde af forudbetalt telekort — lovlighed

Konklusion

- 1) Den del af det fjerde spørgsmål, der vedrører Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, samt det sjette spørgsmål, kan ikke antages til realitetsbehandling.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), er ikke til hinder for en afgift som afgiften for myndighedsgodkendelse.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 12. januar 2011 — Heinz Helmuth Eriksen (sag C-205/10 P), Bent Hansen (sag C-217/10 P), Brigit Lind (sag C-222/10 P) mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-205/10 P, C-217/10 P og C-222/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — erstatningssøgsmål — konsekvenser for folkesundheden af atomulykken i Thule (Grønland, Danmark) — direktiv 96/29/Euratom — Kommissionens manglende vedtagelse af foranstaltninger over for en medlemsstat)

(2011/C 120/04)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanterne: Heinz Helmuth Eriksen (sag C-205/10 P), Bent Hansen (sag C-217/10 P), Brigit Lind (sag C-222/10 P) (ved advokat I. Anderson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og E. White, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af kendelser afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010, i sag T-516/08, Eriksen mod Kommissionen, sag T-6/09, Hansen mod Kommissionen og sag T-5/09, Lind mod Kommissionen, hvorved Retten afviste erstatningssager med påstand om godtgørelse for skader, som sagsøgerne hævder at have lidt, fordi Kommissionen ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forpligte Danmark til at overholde direktiv 96/29 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1), og til at anvende disse bestemmelser på arbejdstagere, der var involverede i atomulykken i Thule (Grønland), hvilket har tilsidesat Europa-Parlamentets beslutning af 10. maj 2007 om denne ulykkes konsekvenser for folkesundheden (andragende 720/2002, 2006/2012 (INI)).

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Heinz Helmuth Eriksen, Bent Hansen og Brigit Lind betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 18. januar 2011 — Souzana Berkizi-Nikolakaki mod Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.) og Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Grækenland)

(Sag C-272/10) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — socialpolitik — artikel 155, stk. 2, TEUF — direktiv 1999/70/EF — § 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — flere på hinanden følgende kontrakter — misbrug — sanktioner — konvertering til en tidsbegrænset kontrakt — processuelle regler — præklusionsfrist — ækvivalens- og effektivitetsprincippet — sænkning af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne)

(2011/C 120/05)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Sagsøgte: Anotato Symvoulio epilogis prosopikou (A.S.E.P.) og Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — fortolkning af § 8, stk. 3, i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — national lovgivning, der indfører en præklusiv frist for konvertering af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter til tidsbegrænsede ansættelseskontrakter

Konklusion

- 1) Artikel 155, stk. 2, og rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70 af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som artikel 11, stk. 2, i præsidentdekret 164/2004, der fastsætter særlige bestemmelser vedrørende arbejdstagere, der ansættes på grundlag af tidsbegrænsede kontrakter i den offentlige sektor, hvorefter en arbejdstager, som vil konvertere flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som kan anses for misbrug, til én tidsbegrænset kontrakt, skal indgive en ansøgning til den kompetente myndighed inden udløbet af en præklusiv frist på to måneder fra ikrafttrædelse af dette dekret, såfremt denne frist — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at kontrollere — ikke er mindre fordelagtig end den frist, der finder anvendelse på lignende nationale situationer vedrørende arbejdsretlige spørgsmål, og ikke i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til EU-retten.
- 2) § 8, stk. 3, rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som artikel 11, stk. 2, i præsidentdekret 164/2004, hvorefter en arbejdstager, som vil konvertere flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som kan anses for misbrug, til én tidsbegrænset kontrakt, skal indgive en ansøgning til den kompetente myndighed inden udløbet af en præklusiv frist på to måneder fra ikrafttrædelse af dette dekret, mens de tilsvarende frister, som er foreskrevet i den tilsvarende nationale lovgivning før denne dato, er blevet forlænget, da denne lovgivning ikke påvirker det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagere i tidsbegrænsede ansættelsesforhold.

(¹) EUT C 221 af 14.8.2010.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 10. januar 2011 — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-10/11)

(2011/C 120/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Er det for udbetaling af restitution kompetente Hauptzollamt bundet af den af udførselstoldstedet gennemførte efterfølgende berigtigelse af indførslen i rubrik 2 i udførselsangivelsen eller kontrolksemplar T5 (¹)?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 7. februar 2011 — JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch og J.P. Morgan Securities Limited mod Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

(Sag C-54/11)

(2011/C 120/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, og J.P. Morgan Securities Limited

Sagsøgt: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts